

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

129. Parabola de talentis traditis à Domino seruis suis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](#)

S. Matthæus.

S. Marcus.

S. Lucas.

S. Iohannes.

Tunc simile erit regnū cælorū decē
virginibꝫ: quæ accipiētes lāpades
suas exierūt obuiā spōso & spōse. Quin
que aut̄ ex eis erāt fatuæ, & quinq; pru-
dentes. sed quinq; fatuæ, acceptis lāpa-
dibus, nō sumperunt oleū secū: prudē-
tes vero acceperūt oleū in vasī suis cū
lāpadibus. Morā aut̄ faciēte spōso, dor-
mitauerūt oēs & dormierūt. Media aut̄
nocte clamor factus est. Ecce spōsus ve-
nit, exite obuiā ei. Tūc surrexerunt oēs
virgines illę; & ornauerūt lāpades suas.
Fatuae aut̄ sapiētibus dixerūt, Date no-
bis de oleo vestro: quia lāpades nostræ
extingūtur. Responderūt prudētes, di-
cētes, Ne forte nō sufficiat nobis & vo-
bis: ite potius ad vēdentes, & emite vo-
bis. Dū aut̄ irent emere, veni spōsus: &
quæ paratæ erāt, intrauerunt cū eo ad
nuptias, & clausa est ianua. Nouissimè
vero veniūt & reliquę virgines dicētes,
Domine, Domine, aperi nobis. At ille
respōdens ait, Amen dico vobis, nescio
vos. Vigilate itaque, quia nescitis diem
neque horam.* 129.

C A P. 129. Parabola de talentis traditis à Domino seruis suis. Matth. 25.* 129.

S. Matthæus.

S. Marcus.

S. Lucas.

S. Iohannes.

Sicut enim homo peregrē proficiscēs,
vocauit seruos suos, & tradidit illis
bona sua. Et vni dedit quinque talenta,
alij autem duo, alij vero vnum, ynicui-
quique secundūm propriā virtutem: &
protectus est statim. Abiit autem qui
quinque talenta acceperat, & operatus
est in eis, & lucratus est alia quinq;. Si-
militer

SYNTAXIS HISTORIÆ EVANGELICÆ.

179

S. Matthæus

S. LUCA.

S. MARCUS.

S. Iohannes.

militer & qui duo acceperat, lucratus est alia duo. Qui autem vnū acceperat, abiēs fudit in terrā, & abscondit pecunia domini sui. Post multū verò tēporis ve nit dominus seruorū illorū, & posuit rationē cū cis. Et accedens qui quinq; ta lenta acceperat, obtulit alia quinque ta lenta, dicens, Domine quinq; talēta tra didisti mihi; ecce alia quinque superlucratus sum. Ait illi dominus eius, Euge serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te cōstituam: intra in gaudium domini tui. Accessit autem & qui duo talenta acceperat, & ait, Domine duo talenta tradidisti mihi; ecce alia duo lucratus sum. Ait illi dominus eius, Euge serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te cōstituam: intra in gaudium domini tui. Accedens autem & qui vnum talentum acceperat, ait, Domine, scio quia homo durus es, metis vbi non seminasti, & congregas, vbi non sparsisti: & timens abij, & abscondi ta lenthū tuum in terra: ecce habes quod tuum est. Respondens autem dominus eius, dixit ei, Serue male, & piger, sciebas quia meto vbi non semino, & cōgre go vbi non sparsi: oportuit ergo te cōmittere pecuniam meam numularijs, & veniens ego recepissem vtique quod meum est cum usura. Tollite itaque ab eo talentum, & date ei qui habet decem talenta. omni enim habenti dabitur, & abundabit: ei autem qui non habet, & quod videtur habere, auferetur ab eo. Et inutilem seruum ejcide in tenebras exteriores. Illuc erit fletus & stridor dentium. * 130.

Z 2 Cap.